

In 'Gesualdo' verbindt De Warme Winkel lust en horror

In de openingsscène van *Gesualdo* geeft theatergroep De Warme Winkel meteen een heldere intentieverklaring. Ward Weemhoff bespeelt in de rol van Carlo Gesualdo zijn naakte medespelers als een menselijk drumstel, waarbij hij niet schroomt om met harde tikken pijnkreten aan zijn 'instrumenten' te ontlokken. De Warme Winkel vangt zo hun centrale thema in één beeld: hoe bruut geweld achter grote kunst verscholen kan gaan.

Prins Carlo Gesualdo is het ideale onderwerp voor dit thema. De zestiende-eeuwse Italiaanse componist vermoordde zijn vrouw en haar minnaar, en werd beschuldigd van sadistische en grensoverschrijdende praktijken. Tegelijkertijd staat hij bekend als iemand die met zijn engelachtige, complexe composities zijn tijd ver vooruit was.

Om deze twee kanten recht te kunnen doen sloeg het spelerscollectief De Warme Winkel de handen ineen met Het Nederlands Kamerkoor. Beeldende scènes die Gesualdo's gruweldaden ten tonele brengen worden gecontrasteerd met zijn wonderschone madrigalen.

Hoewel dat contrast op zichzelf niet zo interessant is - iedereen weet dat schone kunst en moraliteit niet intrinsiek met elkaar verbonden zijn - lijken de makers lange tijd inhoudelijk niet veel verder te zijn gekomen. Anders dan in eerdere voorstellingen van De Warme Winkel zijn

de meeste scènes nogal concrete illustraties van de biografische details, die bij aanvang zonder omhaal via een projectie worden gedeeld. Hier en daar ontstaat een prikkelend beeld dat lust en horror met elkaar verbindt, zoals wanneer met live filmbeelden in close-up wordt getoond hoe twee mensen tongen door de dreigend opengesperde bladen van een schaar heen. Maar te veel scènes blijven zo dicht bij de historische anekdote dat er weinig te raden of te fantaseren overblijft. Bovendien maakt de afwisseling tussen theaterscènes en koorstukken de voorstelling te voorspelbaar en fragmentarisch.

Eén ijzersterke scène doorbreekt dit patroon. Ward Weemhoff gaat in gesprek met zijn vroegere muziekdocente, en deelt een jeugdphantasie met haar die steeds ongepaster wordt. Het is een duidelijke verwijzing naar #MeToo; kraakhelder laat de acteur zien hoe toxisch de combinatie van macht en lust kan zijn, juist in een artistieke context. Het gevaarlijke narcisme van de kunstenaar die zichzelf als tragische held ziet, wordt onderstreept met twee Hamlet-verwijzingen. Deze sterke vondsten nemen niet weg dat *Gesualdo* in vergelijking met het andere werk van De Warme Winkel een weinig avontuurlijke voorstelling is geworden.

Theater

Gesualdo Door De Warme Winkel en Het Nederlands Kamerkoor
Gezien 22/6, Holland Festival. Tour t/m 14/12.
Inl: dewarmewinkel.nl

Marijn Lems